

Käskyt

10 käskyä jakaantuvat kahteen laintauluun seuraavilla tavoilla (Aapeli Saarisalon tekemän Raamatun sanakirjan mukaan);

1. jakotapa) Roomalaiskatolisen ja luterilaisen opin mukaan, jotka molemmat perustuvat Augustinukseen, kuuluu ensimmäiseen (lain)tauluun 3 käskyä ja toiseen tauluun 7. ... Kolmessa ensimmäisessä puhutaan (Augustinuksen mukaan) velvollisuudesta Jumalaa kohtaan ja seitsemässä jälkimmäisessä velvollisuuksista ihmisiä kohtaan. Ensimmäiseen tauluun kuului myös käsky lepopäivästä. Saadakse kolme käskyä tähän tauluun, Augustinus yhdisti yhteen käskyyn, ettei saa olla muita jumalia eikä tehtyjä jumalan kuvia. Saadakse toiseen tauluun seitsemän, jakoi hän kiellon himoitsemisesta kahdeksi käskyksi. ...

2. jakotapa) Jaotus, joka luokittelee kiellon monijumalanpalvelusta ensiksi ja kiellon epäjumalanpalvelusta toiseksi sekä kiellon himoitsemisesta kymmenenneksi. Tämä jako on vanhin tunnettu. ... (Tämän jakotavan mukaan kumpaankin laintauluun kuuluu 5 käskyä.)

10 käskyä (vanhimman jakotavan mukaan);

2 Moos. 20:1-17. Niin Jumala puhui kaiken tämän:

I) "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka johdatin sinut pois Egyptistä, orjuuden maasta. Sinulla ei saa olla muita jumalia.

II) "Älä tee itsellesi patsasta äläkä muutakaan jumalankuvaa, älä siitä, mikä on ylhäällä taivaalla, älä siitä, mikä on alhaalla maan päällä, äläkä siitä, mikä on vesissä maan alla. Älä kumarrakaan äläkä palvele niitä, sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala. Aina kolmanteen ja neljäljenteen polveen minä panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista, vaadin tilille ne, jotka vihaavat minua. Mutta polvesta polveen minä osoitan armoni niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.

III) "Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään.

IV) "Muista pyhittää lepopäivä. Kuutena päivänä tee työtä ja hoida kaikkia tehtäviäsi, mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, sapatti. Silloin et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä yksikään muukalainen, joka asuu kaupungissasi. Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on, mutta seitsemännen päivän hän lepäsi. Sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

V) "Kunnioita isäsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

VI) "Älä tapa. (Älä murhaa.)

VII) "Älä tee aviorikosta. (Älä tee huorin.)

VIII) "Älä varasta.

IX) "Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan.

X) "Älä tavoittele (himoitse) toisen taloa. Älä tavoittele (himoitse) hänen vaimoaan, älä orjaa tai orjatarta, älä hänen härkäänsä, älä hänen aasiaan äläkä mitään, mikä on hänen."

Jeesuksen antamaan ns. rakkauden kaksoiskäskyyn (Matt. 22:35-40) sisältyvät myös Vanhan Testamentin 10 käskyä. Viisi ensimmäistä sisältyvät jumalasuhteeseen ja viisi viimeistä lähimmäissuhteeseen.

Aapeli Saarisalon mukaan;

Vanhempien kunnioittaminen oli ehdoton ja tinkimätön, vaikka se olisi vaatinut heidän suoranaista elättämistäänkin (Mark. 7:10-13). Se oli pyhä, uskonnollinen velvollisuus ja kuului sopivasti (viidentenä käskynä) ensimmäiseen tauluun. Paavali näyttää suosineen tällaista jakoa, sillä tehdessään yhteenvedon kaikesta, mitä käskyyn "rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi" sisältyy, luettelee hän jälkimmäiset käskyt mainitsematta mitään vanhempien kunnioittamisesta (Room. 13:9).

Matt. 22:35-40. Sitten yksi heistä, joka oli lainopettaja, kysyi Jeesukselta pannakseen hänet koetukselle: "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?" Jeesus vastasi: "Rakasta Herraa,

Jumalaasi, koko sydämeestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat."

Room. 13:9. Käskyt "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse", samoin kaikki muutkin, voidaan koota tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

Jumalan laki on annettu meille noudatettavaksi viimeistä piirtoa myöten. Jeesuksen ajan fariseukset ja lainopettajat yrittivätkin tehdä niin. Omasta mielestään he siinä onnistuivat mutta Jeesus oli toista mieltä. Yksikään heistä ei ollut siinä onnistunut. Itse asiassa jo Vanhan Testamentin säädökset olivat mahdottomia noudattaa (Hes. 22:25), siksi synnit oli mahdollista sovittaa eläinuhreilla.

Jeesus ei kumonnut lain käskyjä. Itse asiassa Jeesus teki lain vaikean tien kulkemisen mahdottomaksi.

Hes. 22:25. Siksi minä (Jumala) annoin heille (israelilaisille) säädöksiä, jotka eivät olleet hyviä, annoin heille määräyksiä, jotka vievät kuolemaan.

Matt. 5:16-20. (Jeesuksen vuorisarnasta) "Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan toteuttamaan. Totisesti: laista ei häviä yksikään kirjain, ei pieninkään piirto, ennen kuin taivas ja maa katoavat, ennen kuin kaikki on tapahtunut. Sitä, joka jättää laista pois yhdenkin käskyn, vaikkapa kaikkein vähäisimmän, ja siten opettaa, kutsutaan taivasten valtakunnassa vähäisimmäksi. Mutta sitä, joka noudattaa lakia ja niin opettaa, kutsutaan taivasten valtakunnassa suureksi. Minä sanon teille: ellette te noudata Jumalan tahtoa paljon paremmin kuin lainopettajat ja fariseukset, te ette pääse taivasten valtakuntaan.

Matt. 5:21-6:21. "Teille on opetettu tämä isille annettu käsky: 'Älä tapa.' Se, joka tappaa, on ansainnut oikeuden tuomion. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Samoin jokainen, joka sanoo veljelleen: 'Senkin hölmö', on ansainnut Suuren neuvoston tuomion, ja se, joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. ...

"Teille on opetettu tämä käsky: 'Älä tee aviorikosta.' Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan. ...

"Vielä teille on opetettu nämä isille annetut käskyt: 'Älä tee väärää valaa' ja 'Pidä, mitä olet Herralle valalla vannonut'. Mutta minä sanon teille: Älkää vannoko lainkaan. ... Kun myönnätte, sanokaa vain: 'Kyllä', kun kiellätte, sanokaa: 'Ei.' Enempi on pahasta.

"Teille on opetettu: 'Silmä silmästä, hammas hampaasta.' Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle vasenkin. Jos joku yrittää oikeutta käymällä viedä sinulta paidan, anna hänelle viittasikin. Jos joku vaatii sinut mukaansa virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkäsi sille, joka haluaa lainata sinulta.

"Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamiestäsi ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille. Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin? Jos te tervehditte vain ystäviänne, mitä erinomaista siinä on? Eivätkö pakanatkin tee niin?

Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

"Varokaa tuomasta hurskaita tekojanne ihmisten katseltavaksi, muuten ette saa palkkaa taivaalliselta Isältänne. ...

"Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi. Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne. ...

"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle. Täällä tekevät koi ja ruoste tuhojaan ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä ei koi

eikä ruoste tee tuhojaan eivätkä varkaat murtaudu sisään ja varasta. Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

Käskyt, silloin kun niillä on oikea, elämää suojeleva sisältö, varjelevat ihmistä vahingoittamasta itseään, lähimmäistään ja luontoa. Yhdenkään 10 käskyn sisältö ei ole menettänyt merkitystään. Jeesus antoi niille uutta sisältöä (laajensi niiden tulkintaa) uudessa liitossa, jonka Jumala teki ihmiskunnan kanssa Jeesuksessa Kristuksessa. Jeesus vahvisti uuden liiton omalla uhriverellään. Monet muut Vanhan Testamentin käskyt ovat sen sijaan menettäneet merkityksensä. Näin on käynyt esim. eläinuhreille, jotka ovat nyt tarpeettomia Jeesuksen Kristuksen uhrikuoleman esikuvina.

Väärät, kristittyjen itse itselleen noudatettaviksi tekemät käskyt, perustuvat joko Jumalan sanan, Raamatun väärinymmärrykseen tai ne on laadittu vahvistamaan käskijän arvovaltaa. Itselle tehdyillä käskyjen sovelluksilla erotetaan usein omat kannattajat muista ja rakennetaan aita estämään omia "lampaista" poistumasta. Tällaiset käskyt ovat usein henkisen ja hengellisen väkivallan käytön välineitä. Näitä käskyjä on edelleenkin olemassa meillä itse kullakin ns. "vanhinten perinnäissääntöinä".

Kol. 2:16-23. *Kukaan ei siis saa tuomita teitä siitä, mitä syötte tai juotte tai miten noudatatte juhla-aikoja ja uudenkuun ja sapatin päiviä. Ne ovat vain sen varjoa, mikä on tulossa; todellista on Kristuksen ruumis. Teidän voittajan palkintoanne ei saa riistää teiltä kukaan, joka nöyryyttää itseään kieltäytyksin, vajoaa näkyihinsä ja palvoo enkeleitä. Sellaisen ihmisen tekevät hänen omat tyhjät ajatuksensa ylpeäksi, eikä hänellä ole yhteyttä Kristukseen, päähän, joka huolehtii koko ruumiista ja pitää sitä nivelten ja jänteiden avulla koossa, niin että se kasvaa Jumalan tarkoittamalla tavalla. Jos kerran olette yhdessä Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkuvoimien ulottuvilta, miksi yhä käyttäydytte tämän maailman mukaisesti ja alistutte sellaisiin sääntöihin kuin "älä tartu", "älä maista", "älä kosketa"? Tämä kaikkihan koskee sellaista, mikä käytön jälkeen häviää. Kysymys on vain ihmisten käskyistä ja opeista. Nämä omatekoista hurskautta, nöyryyden harjoitusta ja ruumiin kurittamista vaativat käskyt tosin näyttävät viisailta, mutta todellisuudessa ne ovat arvottomia ja tyydyttävät vain ihmisen ylpeyttä.*

Keskeisintä kristinuskossa ei ole käskyjen noudattaminen, ei myöskään rakkaus, vaan suhde Jumalaan. Oikea rakkaus, niin kuin oikea käskyjen noudattaminenkin, vasta seuraavat oikeaa jumalasuhdetta. Kun Pyhä Henki saa ohjata kristittyä pois väärästä itsensä hemmottelusta ja oman egon luomisesta, silloin ruumiin ja mielen halujen (himojen) valta hänessä vähenee.

1 Joh. 4:19. *Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.*

Room. 13:8-14. *Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne. Joka rakastaa toista, on täyttänyt lain vaatimukset. Käskyt "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse", samoin kaikki muutkin, voidaan koota tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Näin rakkaus toteuttaa koko lain. ... Hylätkäämme siis pimeyden teot ja varustautukaamme valon asein. ... Pukekaa yllenne Herra Jeesus Kristus älkääkään hemmotelko ruumistanne, niin että annatte sen haluille vallan.*

- Jos ensin etsitään rakkautta, mielenrauhaa, eheytymistä, parantumista, erkaannutaan kauemmas Jumalan valtakunnasta.
- Jos ensin pyritään noudattamaan käskyjä, eli pyritään hankkimaan kelpoisuus suoriutumalla niin mallikelpoisesti, että Jumalankin on pakko minut hyväksyä, aletaan vähitellen vihata Jumalaa, koska Jumala näyttää vaativan niin paljon sellaista, mihin minulla ei ole halua tai voimia. (Tämä on oma kokemukseni.) Käskyjen noudattaja lähtee väärästä päästä liikkeelle. Hän yrittää itse saada aikaan sen, että Jumalan tarkoitus hänen itsensä ja lähimmäisen kohdalla toteutuisi.

Fil. 2:13. *Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa.*

- Jos ensin etsitään Jumalan valtakuntaa, saadaan kaikki muukin tarvittava Jumalan valtakunnan ohessa. **Matt. 6:33.** *Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin.*

Jos kysytään, mitä minä saan, jos uskon, mennään helposti ”tarjousten” (menestys, terveys) perässä. Ei kysytä; Mikä (tai kuka) on totuus. Paavalikaan ei ensisijaisesti vienyt ihmisille lähimmäisenrakkauden viestiä, ei myöskään saarnannut heille lakia, vaan vei sanomaa ristiinnaulitusta Kristuksesta.

1 Kor. 2:1-2. *Kun tulin luokseenne, veljet, en julistanut Jumalan salaisuutta teille suurenmoisen puhetaidon tai viisauden keinoin. En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin ristiinnaulitusta Kristuksesta.*

Gal. 3:1. *Te mielettömät galatalaiset, kuka teidät on lumonnut? Asetettiinhan teidän silmienne eteen aivan avoimesti Jeesus Kristus ristiinnaulittuna!*

Room. 10:2-10. *Voin todistaa, että he ovat täynnä intoa Jumalan puolesta, mutta heiltä puuttuu ymmärrys. He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on, ja yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskauteen, joka tulee Jumalalta. Kristus on näet lain loppu, ja niin tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo. ... Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva. Sydämen usko tuo vanhurskauden, suun tunnustus pelastuksen.*

Jeesus sanoi; ”*Olkaa täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen*”. Tämän voi ymmärtää useammalla tavalla.

Matt.5:48. *Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.*

1. Jeesus antoi vain saavuttamattoman ihanteen, jota kohti voisi pyrkiä. Tämä ajatus on Jumalan halventamista, koska Jeesuksesta tehdään turhanpuhuja.
2. Lisätään Jeesuksen sanoihin tekstiä, jolloin saadaan ne sellaisiksi, että omasta mielestä pystyisimme ne täyttämään. (Näin minä aikaisemmin menettelin.) Muutetaan Jeesuksen sanat esim. muotoon; Olkaa täydellisiä ihmisinä, onhan teidän taivaallinen Isänne täydellinen Jumalana. Tämä on Jumalan sanan muuttamista omaan korvasyvyhyyn eli sanan vesittämistä.
3. Otetaan Jumalan sana todesta ja yritetään lähteä elämään täydellistä elämää. Tämä kylläkin edellyttää kaikkien käskyjen noudattamista. Jeesuksen ajan fariseukset yrittivät tätä ja siksi he olivat tehneet käskyistä pikkutarkkoja selityskokoelmia. Pari esimerkkiä;

Esimerkki kymmenysten maksamisesta; Todellinen fariseus maksoi kymmenykset myös siitä, mitä hän osti (Luuk. 18:11-12). Etteivät kymmenykset olisi jääneet maksamatta siinäkin tapauksessa, että myyjä olisi ne unohtanut.

Esimerkki työn tekemisestä sapattina, oliko lupa antaa kerjäläiselle almu vai ei; Raja vedettiin loogisesti siihen, kumpi almun annossa oli se varsinainen toimija. Jos isäntä pisti käden, jossa raha oli, talonsa oven ulkopuolelle ja kerjäläinen otti sen siitä, rikkoi isäntä sapattia. Jos taas kerjäläinen otti rahan isännän kädestä siten, että käsi oli oven sisäpuolella, rikkoi kerjäläinen sapattia. Niin tai näin – aina sapattia kuitenkin rikottiin.

Täydellisen elämän tavoittelu vie rakkauttomuuteen lähimmäistä kohtaan ja näin täydellisen elämän tavoittelija joutuu ojasta allikkoon, sillä käskyjen täyttäjät keskittyvät itseensä, oman suorituksensa puhtauteen, eikä lähimmäisensä tarpeisiin.

Hepr. 10:1. *Laissa siis on vain varjo tulevasta, paremmasta todellisuudesta, ei sen varsinaista ilmentymää. Vaikka lain määräämät uhrin toistetaan vuodesta vuoteen, laki ei ikinä pysty tekemään pysyvästi täydellisiksi niitä, jotka astuvat Jumalan eteen.*

Joh. 7:47-52. *Silloin fariseukset sanoivat: "Oletteko tekin antaneet eksyttää itsenne? Onko kukaan hallitusmies uskonut häneen (Jeesukseen)? Tai yksikään fariseus? Tuo rahvas ei tiedä laista mitään - kirottuja kaikki!" ...*

4. Otetaan Jumalan sana todesta, mutta luotetaan siihen että, mitä Jumala vaatii, sen hän itse on valmis meille antamaan. Jos olemme Jeesuksessa Kristuksessa, meillä on jo silloin hänen täydellisyytensä. Tosin me joudumme tämän Kristuksen antaman lahjatäydellisyyden sisällä koko ajan kamppailemaan vanhan luontomme kanssa, joka pyrkii viemään meidät syntiin.

Hepr. 10:14-17. *sillä hän (Jeesus Kristus) on jo yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. Tästä todistaa meille myös Pyhä Henki. Ensin näin: Tämän liiton minä teen heidän kanssaan tulevina aikoina, sanoo Herra: minä asetan lakini heidän*

sydämeensä, kirjoitan sen heidän sisimpäänsä. Ja sitten: Heidän syntejään ja vääriä tekojaan minä en enää koskaan muista.

Fil. 3:12-16. En tarkoita, että olisin jo saavuttanut päämääräni tai jo tullut täydelliseksi. Mutta pyrin kaikkiin voimin saavuttamaan sen, kun kerran Kristus Jeesus on ottanut minut omakseen. Veljet, en katso vielä päässeeni siihen asti. Vain tämän voin sanoa: jättäen mielestäni sen, mikä on takanapäin, ponnistelen sitä kohti, mikä on edessä. Juoksen kohti maalia saavuttaakseni voittajan palkinnon, pääsyn taivaaseen. Sinne Jumala kutsuu Kristuksen Jeesuksen omat. Näin meidän on siis ajateltava, jos kerran olemme täydellisiä. Jos jossakin kohden ehkä ajattelette toisin, Jumala on ilmoittava teille, kuinka asia on. Meidän on vain jatkettava eteenpäin siitä, mihin olemme päässeet.

Jumalalta lahjaksi saatu täydellisyys on meillä ikään kuin kaapuna meidän oman epätäydellisyytemme päällä. Meidät on kätetty Kristukseen ja me olemme saaneet omaksemme Pyhän Hengen (pelastuminen). Jumalan Pyhä Henki pyrkii kuitenkin vaikuttamaan tämän ”kaavun” sisällä siten, että Pyhä Henki saisi omakseen meidät ja saisi muuttaa meitä sisältä käsin (pyhitys). Meidän ei tarvitse taistella vanhaa luontoamme (himojamme) vastaan yksin, sillä koko Kolmiyhteinen Jumala (Isä, Poika Ja Pyhä Henki) on meidän kanssamme.

2 Tim. 3:16-17. Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä.

Jaak. 1:2-4. Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona niitä monenlaisia koettelemuksia, joihin joudutte. Tehän tiedätte, että kun uskonne selviytyy koetuksesta, tämä kasvattaa teissä kestävyyttä. Ja kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette vajaita miltään kohden.

Kristitty ajautuu helposti armon alta lain alle. Tällöin hän etsii itselleen noudatettavaksi sellaisia käskyjä, pyrkii elämään sellaista elämää, jota noudattamalla, jos nyt ei aivan pelasta itseään, niin ainakin pyrkii osoittautumaan pelastuksensa arvoiseksi. Hän pyrkii palvelemaan lähimmäistään omista mieltymyksistään käsin, ei suinkaan niissä asioissa, missä lähimmäinen on heikoilla. Hän tyrkyttää toiselle ratkaisuksi niitä asioita, joissa itse kokee olevansa vahvoilla vaikka toinen ei heikkona vielä kykene niitä kantamaan. Lain alla oleva vaatii poikkeavaa lähimmäistä tekemään parannuksen (= kääntymys mielenmuutos) heti, vaikka lähimmäinen olisi parannuksen tekoon kykenevä vasta pidemmän rinnalla kulkemisen jälkeen. Sellaisen rinnalla kulkemisen, jossa ei mennä mukaan lähimmäisen syntiin.

Parannus on mahdollista ainoastaan, mikäli syntinen saa kohdata Kristuksen. Vienkö minä hänelle Kristusta - vai lakia - vai peräti Raamatun sanan vastaista harhaa, joka sitoo häntä yhä syvemmälle syntielämään ja estää häntä pelastumasta ja eheytyvästä ihmisenä.

Kuinka joku ulkopuolinen voisi luottaa meidän Jumalamme, Jeesuksen Kristuksen huolenpitoon, jos hän ei voi luottaa meihin?

Matt. 23:2-4. "Mooseksen istuin on nyt lainopettajien ja fariseusten hallussa. Tehkää siis niin kuin he sanovat ja noudattakaa heidän opetustaan. Älkää kuitenkaan ottako oppia heidän teoistaan, sillä he puhuvat yhtä ja tekevät toista. He köyttävät kokoon raskaita ja hankalia taakkoja ja sälyttävät ne ihmisten kannettaviksi, mutta itse he eivät halua niitä sormellaankaan liikauttaa.

Luuk. 11:46. Jeesus vastasi: "Voi teitäkin, lainopettajat! Te panette ihmisten harteille taakkoja, jotka ovat raskaita kantaa, mutta itse ette kajoa niihin edes yhdellä sormella.

Room. 15:1-2. Meidän, jotka olemme vahvoja, on kestettävä heikkojen vajavuuksia. Emme saa ajatella vain sitä, mikä on itsellemme mieluista. Meidän on jokaisen otettava huomioon lähimmäisemme, ajateltava, mikä on hänelle hyväksi ja vahvistaa häntä.

Ajattele, miten toisenlainen Sakkeuksen kohtalo olisi ollut, jos Jeesus olisi ensi töikseen Sakkeuksen kohdatessaan sanonut tälle; "Sinä varas ja riistäjä, tee parannus, niin voin vasta sen jälkeen tulla sinun kotiisi aterialle." Jeesuksen osoittama ansioton armo oli se, joka mursi Sakkeuksen, ei parannuksen vaatimus. Mennessään Sakkeuksen, roomalaisten kätyrin luo aterialle, Jeesus suostui saman pilkan kohteeksi, jolla Sakkeustakin pilkattiin. Lue Luuk. 19:1-10. Jeesus ei myöskään sanonut Sakkeukselle, että ei

se mitään, vaikka oletkin varas ja riistäjä. Jeesus sanoi Sakkeukselle vasta sitten, kun tämä oli riittävän kauan Jeesuksen seurassa oltuaan tehnyt parannuksen, että "nyt on pelastus tullut Sakkeuksen osaksi".

Luuk. 19:9. *Sen kuultuaan Jeesus sanoi häneen viitaten: "Tänään on pelastus tullut tämän perheen osaksi. Onhan hänkin Abrahamin poika.*

Käskyjen noudattamiseen pyrkiminen on suorituskeskeisyyttä – hyväksynnän hankkimista tekemällä riittävästi. Käskyjen noudattaminen (niin hyvä asia kuin se voisi ollakin) ei pelasta ketään, koska käskyissä (laissa) ei ole voimaa. Käskyjen noudattaja yrittää peittää oman vajavuutensa suoritusten alle, koska kuvittelee, että ei saa olla keskeneräinen. Käskyt hylkäävät sen, joka ei niiden alla suoriudu. Lain alla oleva ohittaa aina Kristuksen, sillä lain vaatimus ei salli heikkoutta. Vasta kun lain tie nousee pystyyn ja lain alainen vaipuu epätoivoon, alkaa armo kelvata. Lain varsinainen tehtävä onkin osoittautua sekä pelastukseen vievänä tienä, että pelastuksen jälkeisenä pyhityksen tienä mahdottomaksi. Silloin se saattaa johdattaa henkilön Kristuksen luo. Henkilö, joka murtuu Kristuksen syliin käskyjen tieltä pudotessaan (kuten Paavalikin murtui), voi myöhemmin olla suureksi avuksi muille samassa tilanteessa oleville.

Gal. 2:21. *Minä en tee tyhjäksi Jumalan armoa; jos näet vanhurskaus saadaan lakia noudattamalla, silloin Kristus on kuollut turhaan.*

Gal. 3:24 ed.käännös). *Niin muodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme.*

Gal. 5:4. *Te, jotka pyritte vanhurskauteen lakia noudattamalla, olette joutuneet eroon Kristuksesta, armon ulkopuolelle.*

Room. 10:3-4. *He eivät tiedä, mitä Jumalan vanhurskaus on, ja yrittäessään pystyttää omaa vanhurskauttaan he eivät ole alistuneet siihen vanhurskauteen, joka tulee Jumalalta. Kristus on näet lain loppu, ja niin tulee vanhurskaaksi jokainen, joka uskoo.*

Matt. 13:52. *Silloin hän (Jeesus) sanoi heille: "Siksipä jokainen lainopettaja, josta on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsi, on kuin isäntä, joka runsaasta varastostaan ottaa esiin sekä uutta että vanhaa."*

Käskyjen (lain) tietä voisi kuvata vuoren harjanteella kulkemiseksi. Tiellä pysyminen vaatii jatkuvaa valppautta, ettei tekisi virhettä. Silloin et voi hukata voimiasi ainakaan kantamalla lähimmäisen taakkaa. Jos putoat tieltä, se on katastrofi.

Armon alla saat tehdä mutta voit olla tekemättäkin. Epäonnistunut saa armon alla pyytäessään anteeksi. Armon alla olet jo hyväksytty, miksi et usko sitä? Armo sanoo; tule sellaisena kuin olet. Armassa on Jumalan voima, sillä Jumala itse on luvannut pitää huolta, luvannut ottaa vastuun jokaisesta, jolle Kristuksen sovitustyö kelpaa. Silloin Jumalan Pyhä Henki itse opettaa meitä elämään oikein.

Armon tietä voisi kuvata laaksossa kulkemiseksi. Et voi pudota, ellet itse lähde kiipeämään pois Kristuksesta huipulla kulkevalle lain tielle. Ja onni on, jos silloin putoat, sillä putoat takaisin Kristuksen syliin.

1 Kor. 15:10. *Mutta Jumalan armosta minä olen se mikä olen, eikä hänen armonsakaan minua kohtaan ole mennyt hukkaan. Olen tehnyt enemmän työtä kuin kukaan heistä, en tosin minä itse, vaan Jumalan armo, joka on ollut voimani.*

Fil. 3:8-9. *Pidän todella sitä kaikkea pelkkänä tappiona, sillä Herrani Kristuksen Jeesuksen tunteminen on minulle arvokkaampaa kuin mikään muu. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken, olen heittänyt kaiken roskana pois, jotta voittaisin omakseni Kristuksen ja jotta kävisi ilmi, että kuulun hänelle. Näin minulla ei enää ole mitään omaa, lain noudattamiseen perustuvaa vanhurskautta, vaan se vanhurskaus, jonka perustana on usko Kristukseen ja jonka Jumala antaa sille, joka uskoo.*

Room. 7:4-8:4. *Samoin on teidän laitanne, veljeni. Kristuksen kuolemassa te hänen ruumiinsa jäseninä olette kuolleet vapaiksi laista ja kuulutte nyt toiselle, hänelle joka on herätetty kuolleista. Näin me kannamme hedelmää Jumalalle. Silloin kun vielä olimme turmeltuneen luontomme vallassa, ruumiissamme vaikuttivat lain herättämät syntiset himot ja me kannoimme hedelmää kuolemalle. Mutta kun nyt olemme kuolleet pois siitä, mikä piti meitä vallassaan, olemme päässeet vapaiksi laista. Nyt palvelemme Jumalaa uudella tavalla, Hengen mukaan, emme enää vanhalla tavalla, lain kirjaimen orjina. Mitä meidän on siis*

sanottava? Onko laki syntiä? Ei toki. Mutta vasta lain vaikutuksesta tulin tuntemaan synnin. Himo olisi ollut minulle tuntematon asia, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse." Saatuaan lain käskystä aiheen synty herätti minussa kaikenlaisia himoja. Ilman lakia synty on kuollut. Minä elin ensin ilman lakia, mutta kun lain käsky tuli, synty heräsi eloon ja minä kuolin. Näin käsky, jonka oli määrä antaa elämä, tuottikin minulle kuoleman. Saatuaan lain käskystä aiheen synty käskyn avulla petti ja surmasi minut. Laki itse on silti pyhä, ja käsky on pyhä, oikea ja hyvä. Onko nyt hyvä tuottanut minulle kuoleman? Ei toki, vaan synty. Jotta synty paljastuisi synniksi, se tuotti minulle hyvän avulla kuoleman. Näin käsky teki synnin vielä monin verroin pahemmaksi. Me tiedämme, että laki on hengellinen. Minä sitä vastoin olen turmeltunut ihminen, synnin orjaksi myyty. En edes ymmärrä, mitä teen: en tee sitä, mitä tahdon, vaan sitä, mitä vihaan. Ja jos kerran teen sitä, mitä en tahdo, silloin myönnän, että laki on hyvä. Niinpä en enää teekään itse sitä, mitä teen, vaan sen tekee minussa asuva synty. Tiedänhän, ettei minussa, nimittäin minun turmeltuneessa luonnossani, ole mitään hyvää. Tahtoisin kyllä tehdä oikein, mutta en pysty siihen. En tee sitä hyvää, mitä tahdon, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo. Mutta jos teen sitä, mitä en tahdo, en tee sitä enää itse, vaan sen tekee minussa asuva synty. Huomaan siis, että minua hallitsee tällainen laki: haluan tehdä hyvää, mutta en pääse irti pahasta. Sisimmässäni minä iloiten hyväksyn Jumalan lain, mutta siinä, mitä teen, näen toteutuvan toisen lain, joka sotii sisimpäni lakia vastaan. Näin olen ruumiissani vaikuttavan synnin lain vanki. Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? Kiitos Jumalalle Herramme Jeesuksen Kristuksen tähden! Niin minun sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltunut luontoni synnin lakia. Mikään kadotustuomio ei siis kohtaa niitä, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. Hengen laki, joka antaa elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä, on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. Jumala teki sen, mihin laki ei pystynyt, koska se oli ihmisen turmeltuneen luonnon vuoksi voimaton. Syntien sovittamiseksi hän lähetti tänne oman Poikansa syntisten ihmisten kaltaisena. Näin hän tuomitsi ihmisessä ihmisten synnin, jotta meissä, jotka elämme Hengen emmekä lihamme mukaista elämää, toteutuisi lain vaatima vanhurskaus.